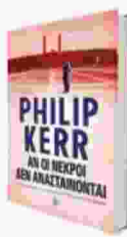

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Τα μπεστ-σέλερ αστυνομικά της άνοιξης

Οι εκδότες εξοπλίζονται με το καλύτερο εκδοτικό όπλο τη φετινή άνοιξη: τα καταιγιστικά, συναρπαστικά νουάρ διάσημων συγγραφέων.

PHILIP KERR
ΑΝ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΔΕΝ
ΑΝΑΣΤΑΙΝΟΝΤΑΙ

Μτφρ. Γιώργος Μαραγκός,
Κέδρος

Αν οι Έλληνες έχουν αγαπήσει τον Φίλιπ Κερ για τα βιβλία του για το Βερολίνο και τους ναζί, το ποδόσφαιρο και τη Νότια

Αφρική και γενικότερα για το πρωτότυπο δέσιμο μυθιστοριογραφίας και πολιτικής, εδώ θα τον λατρέψουν: ειδικά για την όμορφη, επαγγελματίστρια και μοιραία ηρωίδα Νορίν Χαραλαμπίδη, η οποία δεν καταφέρνει να γοητευτεί μόνο τον πρωταγωνιστή Μπέρνι Γκούντερ αλλά και τους αναγνώστες. Όλα ξεκινούν από το Βερολίνο των Ολυμπιακών Αγώνων του Χίτλερ –ένα τοπίο γνώριμο στον Κερ– για να καταλήξουν στην Κούβα του δικτάτορα Μπατίστα και του εξεγερμένου τότε Φιντέλ Κάστρο. Έρωτες, δολοπλοκίες και συγκρούσεις αναδεικνύονται μέσα από ένα πολύ γνώριμο στους φανατικούς αναγνώστες του Κερ περιβάλλον, γεμάτο πολιτικά γεγονότα και ανυπόκριτες αλήθειες. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του '36, για παράδειγ-

μα, είναι άμεσα συνδεδεμένοι όχι μόνο με τον ναζιστικό σχεδιασμό αλλά και με τους φίλα προσκείμενους στο καθεστώς Γερμανούς εργοστασιάρχες και διαβόητους Αμερικανούς μαφιόζους, οι οποίοι σπεύδουν να συνεργαστούν, με μοναδικό σκοπό το κέρδος. Όλοι αυτοί έρχονται για να κάνουν τη ζωή δύσκολη στον Γκούντερ, ο οποίος βρίσκεται επιπλέον αντιμέτωπος και με δύο φόνους που δεν είναι άσχετοι με τα έργα υποδομής. Τα χρόνια, ωστόσο, περνάνε και ο πρωταγωνιστής, κάποια στιγμή, μεταφέρεται με ψεύτικο όνομα στην Κούβα του επαναστατημένου Κάστρο, όπου το κλίμα βράζει και οι ζωντανοί-νεκροί του παρελθόντος κυριολεκτικά ανασταίνονται μπροστά του. Εκεί, σε μια χώρα γεμάτη ρούμι, τη σκιά του Χέμινγκουεϊ να πέφτει βαριά και χιλιάδες αναμνήσεις, ξαναβρίσκει όχι μόνο τη Νορίν αλλά και τους υπόλοιπους σκοτεινούς δεσμούς με συγκεκριμένα πρόσωπα. Άλλωστε, αν κάτι ξέρει ο Κερ, είναι να φτιάχνει πολιτική ατμόσφαιρα, γνωρίζοντας πως πίσω από το αστυνομικό μυστήριο πάντα κρύβονται συγκεκριμένα συμφέροντα και αδιανόητες, ανεξήγητες εμμονές.

ΙΖΑΜΠΕΛ ΑΛΙΕΝΤΕ
ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΟΥ
ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗ

Μτφρ. Βασιλική Κνήτου,
Ψυχογιός

Σημεία των καιρών ή λογοτεχνική στροφή; Η αλήθεια είναι πως το Σαν Φρανσίσκο κάνει καλό στην Ιζαμπέλ Αλιέντε – και όχι μόνο επειδή έχει εγκατασταθεί εκεί μόνιμα. Πιο ανάλαφρη, πιο απενοχοποιημένη και με τη σοφία που φέρνουν οι θάνατοι στενών προσώπων και τα διαζύγια, στρέφεται σε έναν εντελώς διαφορετικό προς αυτήν κόσμο: αυτόν της καθαρόαιμα ποπ Αμερικής αλλά και του αστυνομικού μυθιστορήματος. Οι γυναίκες της παραμένουν δυναμικές, με ένα εκτόπισμα που πάντα διαλύει συμβολικά τους άνδρες, χωρίς όμως το ιδιαίτερο πολιτικό βάρος που φέρουν τα γεγονότα στη χώρα της. Λένε πως ένας Λατινοαμερικανός δεν ξεχνάει ποτέ την πολιτική ιστορία, πόσο μάλλον όταν στο αίμα του βρίσκεται το βαρύ DNA των Αλιέντε. Ωστόσο, στο νέο της μυθιστόρημα, που μόλις κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Ψυχογιός, η Χιλιανή συγγραφέας εμπνέεται από την αμερικανική ελαφρότητα με τρόπο πρωτότυπο, χιουμοριστικό και διαυγή: οι ήρωές της παίζουν σκουός, τρώνε δημητριακά και συμβουλευονται αστρολόγους, σερφάρουν και χρησιμοποιούν ιντερνετική αργκό, δραστηριότητες τις οποίες η συγγραφέας καταγράφει με την απαραίτητη ειρωνική αποστασιοποίηση του ξένου. Πρωταγωνίστριες, δύο δυναμικές γυναίκες, μάνα και κόρη, εντελώς ετερόκλητες φαινομενικά, αλλά με συμπληρωματικό ρόλο: η μητέρα Ιντιάνα, πιο ανοιχτή, περιπετειώδης και θετική, εκφράζει την αμερικανική αισιοδοξία, και η άλλη, η κόρη, κάπως πιο εσωστρεφής και σκοτεινή, την οξυδέρκεια. Αυτήν μάλιστα θα χρειαστεί να επιστρατεύσει όταν η μητέρα της εξαφανίζεται και καλείται να ανακαλύψει πόσο πιθανό είναι να έχει πέσει θύμα μιας σειράς φόνων που σημειώνονται στην περιοχή του Σαν Φρανσίσκο. Ακόμα και αν δεν είσαι από τους αναγνώστες της Αλιέντε, δεν μπορείς να μη δεις με ενδιαφέρον αυτή την πρωτότυπη και άκρως γυναικεία ματιά στον κόσμο των αστυνομικών μυθιστορημάτων.

JØRN LIER HORST
ΤΑ ΚΥΝΗΓΟΣΚΥΛΛΑ

Μτφρ. Ιουλιάννα Πανίδη,
Διόπτρα

«Ήταν αστυνομικός και δεν θα ήθελε να είναι τίποτε άλλο» γράφει ο Χορστ στο νέο του βιβλίο για τον επιθεωρητή του Βίλιαμ Βίστιν, επιμένοντας στην έντονα φιλοπερίεργη τάση του. Γιατί, σε αντίθεση με τους διάσημους πρωταγωνιστές των αστυνομικών του Βορρά, ο κεντρικός ήρωας του Νορβηγού συγγραφέα Λιέρ Χορστ δεν είναι καταραμένος, ούτε σκοτεινός, και δεν έχει μελανά σημεία πέρα από αυτά που ορίζει η εύλογη ανθρώπινη φύση του. Το σημαντικότερο γι' αυτόν είναι ότι ξέρει να κάνει καλά τη δουλειά του, ένας παρατηρητικός και διορατικός επιθεωρητής που δεν αναλώνεται στις γραφειοκρατικές σκοτούρες, ούτε στις κακές συναδελφικές εκτιμήσεις που σε αυτό το μυθιστόρημα φτάνουν να του κοστίσουν ακόμα και τη δουλειά του. Μοναδική ή, μάλλον, μεγαλύτερη αδυναμία του η κόρη του, για την οποία ανησυχεί, καθώς έχει αποφασίσει, εν μέρει, να βαδίσει στα χνάρια του, γράφοντας βιβλία αστυνομικής λογοτεχνίας και δουλεύοντας ως δημοσιογράφος. Για εκείνη νοιάζεται

Βιβλίο
ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΝΑ ΜΑΝΔΗΛΑΡΑ

περισσότερο απ' όλα και αν κάποια στιγμή εμπλέκεται σε αδόκητες καταστάσεις είναι γιατί πρέπει να της ελευθερώσει τον δρόμο από κάθε λογής κυνηγόσκυλα. Αυτός, άλλωστε, είναι και ο τίτλος του νέου του μυθιστορημάτων του Χορστ που μόλις κυκλοφόρησε, μετά το πετυχημένο *Έγκλημα στα Φιορδ* (πάλι από τη Διόπτρα), και αφορμάται από μια παλιά υπόθεση που συνέβη πριν από 17 χρόνια και επανέρχεται στο προσκήνιο με τον πιο ανεξήγητο τρόπο. Ύστερα από την αποκάλυψη παραποίησης αποδεικτικών στοιχείων που αφορούν τη συγκεκριμένη υπόθεση, ο επιθεωρητής Βίστιν θεωρείται υπεύθυνος και απομακρύνεται. Πώς όμως μπορεί να αποδείξει την αθωότητά του και τη σιγουριά του για τα διαθέσιμα ή μη στοιχεία; Από τη στιγμή, λοιπόν, που κάποιοι τον μετατρέπουν από διώκτη σε διωκόμενο, θα αναγκαστεί να δράσει παρασκηνιακά, έχοντας στο πλευρό του πάντα την αγαπημένη του κόρη. Για μια ακόμα φορά, ο επιθεωρητής θα βασιστεί στην παρατήρηση και στην έρευνα, κάτι που χαρακτηρίζει τον τρόπο αποκάλυψης του Χορστ, δίχως τις γνωστές εκκωφαντικές υπερβολές που διέπουν τα αστυνομικά μυθιστορήματα. Ακόμα και οι περιγραφές του –που πέρσι επιβραβεύτηκαν με το μεγάλο βραβείο Petrona– διακρίνονται από λεπτομέρεια και ακρίβεια, κάτι που προφανώς οφείλεται στα χρόνια που υπηρέτησε ο ίδιος ο Χορστ στο αστυνομικό σώμα. Γι' αυτό και είναι από τους λίγους συγγραφείς που δεν γράφουν απλώς με τη φαντασία τους αλλά γνωρίζοντας τα πράγματα από πρώτο χέρι.

ANDREAS PFLÜGER ΜΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

Μτφρ. Βασίλης Τσαλής,
Μεταίχμιο

Οι εκδόσεις Μεταίχμιο δείχνουν να τοντάρουν σοβαρά και μεθοδικά στα νουάρ, επεκτείνοντας ακόμα περισσότερο τη σειρά τους με τα καλύτερα αστυνομικά απ' όλο τον κόσμο: ανάμεσα στους νέους τίτλους που εκδίδονται αυτή την άνοιξη ξεχωρίζει το αστυνομικό που έγραψε ο Pflüger, ο πιο πετυχημένος, απ' ό,τι μαθαίνουμε, σεναριογράφος αυτήν τη στιγμή στη Γερμανία. Έχει διακριθεί ως σεναριογράφος πολλών επεισοδίων της δημοφιλούς αστυνομικής σειράς «Tatort» για τη γερμανική τηλεόραση και παρότι το *Μια για πάντα* είναι μόλις το δεύτερο μυθιστόρημά του, θεωρείται ήδη από τα καλύτερα σύγχρονα γερμανικά βιβλία κατασκοπείας, και όχι μόνο. Όλα ξεκινούν στη Βαρκελώνη, όπου κατά τη διάρκεια μιας παράδοσης λύτρων οι δύο πρωταγωνιστές, Τζένι Άαρον και Νίκο Κβιστ, εμπλέκονται σε μια φονική ανταλλαγή πυρών. Ο Νίκο, ένας από τους καλύτερα εκπαιδευμένους Γερμανούς αστυνομικούς της επίλεκτης ομάδας πρακτόρων, τραυματίζεται βαριά, ενώ η Τζένι προσπαθεί να ξεφύγει, τρέχοντας με μια Μερσεντές. Λίγο μετά πυροβολείται στο κεφάλι και το κεφάλαιο τελειώνει με τον πιο οδυνηρό τρόπο για την εξέλιξη του δράματος. Πέντε χρόνια αργότερα, μια χαρακτηριστική σκηνή στο αεροπλάνο μάς δίνει να καταλάβουμε ότι η πρωταγωνίστρια κατάφερε να επιζήσει, αλλά είναι πλέον τυφλή, με τις διάφορες συνέπειες των δραματικών εκείνων γεγονότων να ξεδιπλώνονται η μία μετά την άλλη. Πλέον η δράση μετατοπίζεται στο Βερολίνο, με τη γνωστή αστυνομικό να είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει το παρελθόν της, αναλαμβάνοντας μια υπόθεση που θα

προκαλέσει καταγιστικές εξελίξεις και ανέλπιστα εσωτερικές συγκρούσεις. Είναι ίσως η πρώτη φορά στην ιστορία του νουάρ που συναντάμε τυφλή πρωταγωνίστρια – ένας ακόμα λόγος να αποδώσει κανείς τα εύσημα σε έναν συγγραφέα που, όταν είτε να γράψει, το έκανε μέχρι τέλους και πραγματικά... μια για πάντα.

ΤΖΟΥΣ ΚΑΡΟΛ ΟΟΥΤΣ ΚΑΡΧΗΔΟΝΑ

Μτφρ. Χίλντα
Παπαδημητρίου, Πατάκης

Ιέρεια. Μορφή. Φιγούρα από τις λίγες, κατευθείαν βγαλμένη από τις τρομακτικές ιστορίες που γράφει η Τζόυς Κάρολ Όουτς, επικαλούμενη ό,τι πιο σκοτεινό κρύβεται στα έγκατα της αμερικανικής κουλτούρας: οδύνη, κατάθλιψη, απληστία, ανικανότητα ανταπόκρισης στους ιδεατούς τύπους του αμερικανικού ονείρου. Παραγωγικότητα ως συγγραφέας, με τις λέξεις να βγαίνουν από την πένα της κυριολεκτικά σαν πολυβόλο –κάτι που έχει συζητηθεί κατά κόρον από τους λογοτεχνικούς κριτικούς–, ικανή να δημιουργεί σειρές ευπωλήτων, η Όουτς παραμένει η συγγραφέας που οι Αμερικανοί αγαπούν να λατρεύουν αλλά και να μισούν: στο Twitter μετράει πάνω από 100.000 ακολούθους και τα περισσότερα tweets της γίνονται αντικείμενο σχοινοτενών σχολιασμών. Ο λόγος; Ως δημόσιο πρόσωπο δεν έπαψε ποτέ να διατρανώνει τη νεο-φεμινιστική της ταυτότητα και την ανάγκη της να καταφέρεται ενάντια σε οποιαδήποτε έκφανση ανδρικής, επιβλητικής εξουσίας. Αυτό διαφαίνεται στα περισσότερα από τα βιβλία της, όπου οι όροι αντιστρέφονται και οι τραυματισμένες ψυχικά γυναίκες και οι ευέξαπτοι έφηβοι που δεν κατάφεραν να προσαρμοστούν στον οριοθετημένο κόσμο των μεγάλων δικαιολογημένα αρούνται από τον ενδιαφέροντα κόσμο της παραβατικότητας ή της έλλειψης λογικής. Απόδειξη, το τελευταίο, συναρπαστικό βιβλίο της *Καρχηδόνα*, με την ηρωίδα της Χρυσήδα να μη φέρει τυχαία το όνομα της παλλακίδας του Τρωικού Πολέμου, θύμα των ανδρικών διαθέσεων και πάντοτε στερούμενη της ιδανικής ομορφιάς. Εν προκειμένω, η Χρυσήδα δεν είναι μόνο η κόρη του πετυχημένου δικηγόρου Ζήνωνα –άλλο ένα συμβολικό αρχαιοελληνικό πρόσωπο– αλλά και αντικείμενο μιας διαρκούς αναζήτησης, εσωτερικής και πραγματικής, τόσο εκ μέρους της κοινότητας όσο του ίδιου του πατέρα. Η χαμένη στις ερημιές των Αντιρόντακς παρθένα πέφτει θύμα βιασμού με κύριο ύποπτο έναν παρασημοφορημένο βετεράνο του πολέμου στο Ιράκ και μέχρι πρότινος αγαπητικού της αδελφής της. Μόνο που τα στοιχεία που θέλουν τον βετεράνο ένοχο και τη δεκαεννιάχρονη Χρυσήδα τραγικό θύμα δεν είναι μονοσήμαντα: στην πορεία αποκαλύπτονται διαφορετικοί ρόλοι και στοιχεία που μαρτυρούν πως η εξαφάνιση της νεαρής ενδεχομένως να μην ήταν τόσο ξαφνική. Οι αποκαλύψεις μιας προσωπικότητας που δεν είναι ποτέ αυτή που φαίνεται, επειδή ακριβώς δεν έχει επαρκώς αγαπηθεί –κάτι που διακρίνεται από την πρώτη κιόλας φράση του βιβλίου–, ανεβάζουν την ένταση της πλοκής και το ίδιο κάνουν και τα ανέλπιστα γεγονότα, ανάλογα ενός βιβλίου που φέρει τον επικό τίτλο *Καρχηδόνα*.